

**Koninklijk besluit van 17 juli 1991 (B.S. van 21.8.1991) houdende coördinatie
van de wetten op de Rijkscomptabiliteit.**

COORDINATIE

OPGAVE DER WIJZIGENDE WETTEN

1. Wet van 24.12.1993 (B.S. van 22.1.1994)
2. Wet van 3.4.1995 (B.S. van 13.5.1995)
3. Wet van 19.7.1996 (B.S. van 28.9.1996)
4. Wet van 10.6.1998 (B.S. van 17.7.1998)
5. K.B. van 20.7.2000 (B.S. van 30.8.2000)

Al de gewijzigde teksten zijn in deze coördinatie aangeduid door het verwijzingsnummer dat hiervoor aan de wijzigende tekst werd gegeven.

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van Koninklijk Besluit dat aan uwe Majesteit ter ondertekening wordt voorgelegd, vindt zijn wettelijke grondslag in artikel 80 van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, naar luid waarvan de Koning de nog vigerende bepalingen van deze wetten mag samenordenen met de uitdrukkelijke of stilzwijgende wijzigingen die deze wetten hebben of zullen ondergaan op het ogenblik dat deze samenordering zal verwezenlijkt worden.

De samenordering behoudt hun rechtsgeldigheid aan meer dan honderdjarige teksten waarvan de formulering in de moderne context tot dubbelzinnigheden kan leiden. De Regering heeft dan ook de bedoeling later de bekrachtiging van de samengeordende teksten aan de Wetgevende Kamers voor te stellen, zoals gebeurde ter gelegenheid van de herziening van de gemeentewet (Wet van 26 mei 1989, Belgisch Staatsblad van 30 mei 1989) met de erbij horende opheffing van al de betreffende wetgeving.

Artikel 80 van bovenvermelde wet van 28 juni 1963 slaat op de "Wetten op de Rijkscomptabiliteit". Deze uitdrukking is onnauwkeurig. De vooropgestelde tekst neemt de nog vigerende bepalingen over van de wet van 15 mei 1846 op de Rijkscomptabiliteit, de wet van 20 juli 1921 tot instelling van de boekhouding der betaalbaar gestelde kredieten, bovenvermelde wet van 28 juni 1963, de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van de schuldvordering ten laste of ten bate van de Staat en van de Provinciën en van de wet van 28 juni 1989 tot wijziging van de wet van 28 juni 1963.

Hij herneemt tevens de bepalingen van de wet van 28 juni 1963 betreffende de Staatsbedrijven alhoewel er geen nationaal bedrijf met het statuut van Staatsbedrijf meer bestaat sinds de overdracht van de "Barrage de Nisramont" aan het Waalse Gewest.

Hij herneemt de bepalingen van dezelfde wet betreffende de Staatsdiensten met afzonderlijk beheer die nooit bekrachtigd werden en waarvan de bruikbaarheid zou kunnen betwist worden door een groot aantal Staatsdiensten met afzonderlijk beheer die opgericht werden in uitvoering van andere wettelijke bepalingen.

De regering meende daarentegen sommige bepalingen van de wet van 29 oktober 1946 op de inrichtingen van het Rekenhof die rechtstreeks de openbare comptabiliteit betreffen, namelijk de artikelen 14 en 15, in de samenordering niet te mogen inlassen. Daarvoor werd verkieslijk geacht te wachten op een grondige herziening van de organieke wet van het Hof of op het opstellen van een voorstel van wet betreffende de betalingsmodaliteiten van de uitgaven van de Staat.

Sommige nog niet getroffen schikkingen zullen het voorwerp moeten uitmaken van een formele intrekking door de Kamers.

Het voorontwerp werd opgesteld door het Coördinatiebureau van de Raad van State.

Het advies van de Raad van State van 12 december 1990 wordt hierna in extenso weergegeven.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,

van Uwe majesteit de zeer eerbiedige en zeer getrouwe dienaar,

De ViceEerste Minister en Minister van Begroting en van Wetenschapsbeleid,

H. SCHILTZ

De Minister van Financiën,

Ph. MAYSTADT

BOUDEWIJN, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, inzonderheid op artikel 80;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Begroting en van Onze Minister van Financiën,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. De hierna genoemde bepalingen, met inachtneming van de wijzigingen die ze hebben ondergaan, worden gecordineerd volgens de bij dit besluit gevoegde tekst:

1° artikel 1 van het decreet van 12 augustus 1807 "relatif aux valeurs fausses et aux assignats et mandats versés à la Trésorerie par les comptables", in zoverre het van toepassing is op de Rijkscomptabiliteit;

2° de wet van 15 mei 1846 op de Rijkscomptabiliteit, gewijzigd bij de wetten van 8 april 1857, 20 juli 1921, 13 juli 1930, bij het koninklijk besluit nr. 34 van 13 november 1934, bij de wetten van 14 oktober 1946, 5 maart 1952, 28 juni 1989 en 22 november 1989;

3° de wet van 7 mei 1912 betreffende de borgstelling der staatsrekenplichtigen, gewijzigd bij de wet van 31 mei 1948;

4° de artikelen 3, 4 en 6 van de wet van 20 juli 1921 ter oprichting van de boekhouding van de opgenomen uitgaven;

5° de artikelen 1, 2 en 5 van de wet van 31 mei 1923 betreffende de aliënering van de domaniale gebouwen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989;

6° de artikelen 3 en 4 van de domaniale wet van 22 december 1949, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1963 en 6 juli 1989, in zoverre deze bepalingen van toepassing zijn op de Rijkscomptabiliteit;

7° de wet van 3 juli 1956 betreffende de afschaffing van de frankgedeelten in de openbare comptabiliteit, in zoverre deze wet van toepassing is op de Rijkscomptabiliteit;

8° de wet van 3 januari 1958 betreffende de cessies en inpandgevingen van schuldvorderingen op de Belgische Staat uit hoofde van werken en leveringen;

9° de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gewijzigd bij de wetten van 31 december 1966, 22 december 1977, 2 juli 1981, bij de koninklijke besluiten nr. 402 en 403 van 18 april 1986, bij de wet van 17 maart 1987 en bij de wet van 28 juni 1989;

10° het koninklijk besluit nr. 5 van 18 april 1967 betreffende de controle op de toekenning en op de aanwending van de toelagen;

11° artikel 5 van de domaniale wet van 2 juli 1969 ter afwijking van de Rijkscomptabiliteit;

12° de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van de schuldvorderingen ten laste of ten bate van de Staat en van de Provinciën, gewijzigd bij de wet van 24 december 1976, in zoverre deze bepalingen van toepassing zijn op de Rijkscomptabiliteit;

13° de wet van 28 juni 1989 houdende wijzigingen van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut en van de wet van 15 mei 1846 op de comptabiliteit van de Staat, en tot opheffing van de wet van 31 december 1986 tot regeling van de voorlopige kredieten, in zoverre deze bepalingen van toepassing zijn op de Rijkscomptabiliteit.

Art. 2. Onze Minister van Begroting en Onze Minister van Financiën zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 17 juli 1991.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Begroting,

H. SCHILTZ

De Minister van Financiën,

Ph. MAYSTADT

SAMENORDENING VAN DE WETTEN OP DE RIJKSCOMPTABILITEIT. (*)

TITEL I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. De begroting en de algemene rekening van de Staat bestaan uit de begroting en de rekeningen :

- a) van de diensten van algemeen bestuur van de Staat;
- b) van de staatsbedrijven;
- c) van de staatsdiensten met afzonderlijk beheer.

TITEL II. DIENSTEN VAN ALGEMEEN BESTUUR VAN DE STAAT

HOOFDSTUK I. DE BEGROTING.

Art. 2. De ontvangsten en uitgaven van de diensten van algemeen bestuur van de Staat voor elk begrotingsjaar worden vastgesteld en toegestaan bij jaarlijkse wetten.

Het begrotingsjaar begint op 1 januari en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Art. 3. De gezamenlijke ontvangsten zijn bestemd voor de gezamenlijke uitgaven.

Art. 4. De raming van ontvangsten betreffen de geldsommen die gedurende het begrotingsjaar aan de Staat zullen worden afgedragen.

Art. 5. De kredieten voor uitgaven betreffen de geldsommen die door de Staat verschuldigd zullen zijn wegens verbintenissen te zijnen laste tijdens het begrotingsjaar.

Art. 6. In afwijking van artikel 5, dekken de kredieten voor uitgaven de bedragen die tijdens het begrotingsjaar van de Staat opeisbaar zullen worden, wanneer de verbintenissen het gevolg zijn van :

1° De uitvoering van wets of reglementsbepalingen tijdens hetzelfde jaar;

2° De uitvoering van contracten van huur van goederen of diensten;

3° Prestaties van advocaten of deskundigen, voor zover daarvoor honoraria, kosten en uitschotten moeten worden betaald.

Art. 7. § 1. De kredieten voor uitgaven dekken zowel de vastleggingsakten als de ordonnanceringsverrichtingen.

§ 2. Wanneer de kredieten evenwel betrekking hebben op werken of op leveringen van goederen of diensten waarvoor een uitvoeringstermijn van meer dan twaalf maanden nodig is, kunnen zij gesplitst worden in een vastleggingskrediet en in een ordonnanceringskrediet. In dat geval :

bepaalt het vastleggingskrediet het bedrag van de verbintenissen die tijdens het begrotingsjaar aangegaan mogen worden;

bepaalt het ordonnanceringskrediet het bedrag dat geordonnanceerd mag worden tijdens het begrotingsjaar, tot nakoming van de, zowel tijdens dit jaar als in de loop van de vorige jaren aangegane verbintenissen.

Art. 8. De Begroting bevat, onder afzonderlijke rubrieken, de vermogensontvangsten en uitgaven.

Art. 9. Elk jaar worden de ontwerpen van de Rijksmiddelenbegroting en van de algemene uitgavenbegroting, samen met een algemene toelichting bij de genoemde ontwerpen, gedrukt door toedoen van de Minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft.

Deze ontwerpen van begroting worden, met de algemene toelichting, ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers en uiterlijk op 31 oktober van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat, aan haar leden uitgedeeld. ([#3](#))

Art. 10. De algemene toelichting op de begroting bevat inzonderheid :

- 1° de ontleding en de synthese van de begrotingen;
- 2° een economisch verslag;
- 3° een financieel verslag;
- 4° een meerjarenraming.

Art. 11. De Rijksmiddelenbegroting verleent machtiging voor de invordering van de belasting, overeenkomstig de wetten, besluiten en tarieven die er betrekking op hebben. Ze bevat de raming van de ontvangsten van de Staat en verleent machtiging, binnen de grenzen en onder de voorwaarden die ze bepaalt, tot het aangaan van leningen.

Bij het ontwerp van rijksmiddelenbegroting wordt een inventaris van alle fiscale uitgaven gevoegd.

De fiscale uitgaven omvatten alle aftrekken, verminderingen en uitzonderingen op het algemeen stelsel van belastingheffing, die gedurende het begrotingsjaar gelden ten voordele van belastingplichtigen of van economische, sociale of culturele activiteiten.

De rijksmiddelenbegroting wordt door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd uiterlijk op 31 december van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat. (#3)

Art. 12. De algemene uitgavenbegroting voorziet in en verleent machtiging voor de uitgaven, per programma, van de Diensten van algemeen bestuur van de Staat.

De kredieten voor de programma's groeperen onderscheidenlijk de begrotingsmiddelen die betrekking hebben op de werkingskosten van de overheidsdiensten en op de doelstellingen van de activiteitenprogramma's.

De algemene uitgavenbegroting bepaalt, zo nodig, de aan de uitgaven verbonden voorwaarden. Bij ontstentenis van een organieke wet, moet er voor elke toelage in de algemene uitgavenbegroting een speciale bepaling zijn die de aard van de toelage preciseert; die toelagen kunnen worden toegekend onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning.

De algemene uitgavenbegroting wordt door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd uiterlijk op 31 december van het jaar dat aan het begrotingsjaar voorafgaat. (#3)

Art. 13. De verantwoording van de algemene uitgavenbegroting is samengesteld uit nota's waarin de algemene beleidslijnen van de departementen worden uiteengezet, en, per organisatieafdeling, de toegewezen opdrachten en, per programma, de nagestreefde doelstellingen, alsook de aan te wenden middelen om deze te bereiken. Ze bevat daarenboven een uitsplitsing van de in artikel 11, tweede lid, bedoelde inventaris en preciseert aldus in welke mate fiscale uitgaven bijdragen tot het bereiken van de doelstellingen van elk programma.

Art. 14. (#3) In de begrotingstabellen worden de kredieten voor de programma's volgens de economische classificatie opgesplitst in basisallocaties, met opgave van de uitgaven bestemd voor de financiële diensten van geprefinancierde uitgaven. Deze bepaling geldt niet voor de kredieten ingeschreven voor de dotaties.

Art. 15. (#3) De ordonnancerende minister kan tijdens het begrotingsjaar en met instemming van de minister bevoegd voor de begroting, de basisallocaties herverdelen binnen de perken van de kredieten van elk van de programma's van de algemene uitgavenbegroting.

Deze herverdelingen worden zonder verwijl medegedeeld aan de Kamer van volksvertegenwoordigers en aan het Rekenhof.

Art. 16. (#3) In voorkomend geval deelt het Rekenhof aan de Kamer van volksvertegenwoordigers zijn opmerkingen mee aangaande de documenten bedoeld in de artikelen 9, 13, 14 en 15.

Art. 17. (#3)

Art. 18. De controleurs van de vastleggingen en het Rekenhof zien erop toe dat de uitgaven juist worden aangerekend op de basisallocaties en dat deze laatste niet worden overschreden.

De ministers die de Financiën en de Begroting onder hun bevoegdheid hebben zenden periodiek de stand van de kredieten evenals van hun aanwending, per programma en per basisallocatie, over aan de Kamer van volksvertegenwoordigers en aan het Rekenhof. (#3)

Art. 19. (#3) Ieder jaar wordt in de loop van het eerste trimester een begrotingscontrole uitgevoerd met het oog op de eventuele aanpassing van de rijksmiddelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting. In voorkomend geval worden ontwerpen tot aanpassing ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers en uiterlijk op 30 april aan haar leden uitgedeeld.

Deze aanpassingen worden vóór 30 juni goedgekeurd door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Artikel 14 is eveneens van toepassing op de ontwerpen van aanpassing van de algemene uitgavenbegroting.

Art. 20 tot art. 23. (#3)

Art. 24. - (#3) Indien blijkt dat de algemene uitgavenbegroting niet vóór de aanvang van het begrotingsjaar goedgekeurd kan worden, opent de wet voorlopige kredieten die voor de werking van de diensten noodzakelijk zijn en in mindering komen van de begroting van dat begrotingsjaar.

In voorkomend geval worden wetsontwerpen waarbij nieuwe voorlopige kredieten worden geopend, welke in mindering komen van de begroting voor hetzelfde begrotingsjaar, ingediend bij de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Art. 25. De wet waarbij voorlopige kredieten worden geopend, stelt de termijn vast waarop de kredieten betrekking hebben.

De termijn waarvoor niet gesplitste en ordonnanceringskredieten worden toegekend, mag niet meer dan vier maanden bedragen, behalve wanneer wettelijke of contractuele verplichtingen een andere termijn opleggen.

Art. 26. De voorlopige kredieten worden berekend op grond van de overeenkomstige kredieten in de laatste goedgekeurde algemene uitgavenbegroting.

De voorlopige kredieten mogen niet worden aangewend voor uitgaven van een nieuwe aard waartoe de wetgever voordien geen machtiging heeft verleend.

Behoudens bijzondere bepalingen van de wetten waarbij voorlopige kredieten worden geopend, mogen de uitgaven niet hoger liggen dan de bedragen van de kredieten per programma van de laatst goedgekeurde begroting, en dit in verhouding tot de termijn waarop de voorlopige kredieten betrekking hebben. (#3)

Art. 27. De bekendmaking van de algemene uitgavenbegroting in het Belgisch Staatsblad doet de wetten waarbij voorlopige kredieten worden geopend, vervallen.

..... [\(#3\)](#)

HOOFDSTUK II. DE UITVOERING VAN DE BEGROTING

Afdeling 1. Inkomsten en Uitgaven van de begroting

Art. 28. De ministers mogen geen enkele uitgave aangaan boven de voor ieder van hen geopende kredieten. Ze mogen het bedrag van de kredieten, bestemd voor de uitgaven van hun onderscheiden diensten, niet verhogen door bijzondere inkomsten.

Art. 29. Met ingang van 1 november mogen de uitgaven, nodig om de ononderbroken werking van de openbare diensten te verzekeren, aangegaan worden ten laste van de kredieten van het volgende begrotingsjaar. Deze uitgaven mogen een derde van de goedgekeurde kredieten voor gelijkaardige uitgaven op het lopend jaar niet overschrijden. De vastleggingsakten bepalen dat de leveringen niet mogen geschieden en de diensten niet gepresteerd mogen worden vóór de opening van het begrotingsjaar.

Art. 30. Elke wet waardoor een niet op de begroting uitgetrokken uitgave kan ontstaan moet de nodige uitvoeringskredieten openen voor het lopend jaar, en, indien het nodig blijkt, voor het volgende jaar.

Om de drie maanden zendt de minister van Financiën de lijst van de bij bijzondere wetten geopende kredieten aan de Kamer van volksvertegenwoordigers [\(#3\)](#).

Art. 31. Op de begroting van de diensten van algemeen bestuur van de Staat worden voor een bepaald jaar slechts aangerekend :

1° Als ontvangsten :

De sommen aan de Staat afgedragen gedurende het bedoelde jaar;

2° Als uitgaven :

a) De sommen geordonnanceerd door de ministers gedurende het begrotingsjaar, zowel op de niet-gesplitste kredieten, verleend door de begroting van dit jaar om de in artikel 5 bedoelde uitgaven te bestrijden, of op de ordonnanceringskredieten, als op de overgedragen kredieten, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 34 en 35;

b) Het bedrag van de verbintenissen aangegaan tijdens het jaar ten laste van de vastleggingskredieten.

Art. 32. De rechten die tijdens het begrotingsjaar ten bate van de Staat zijn vastgesteld en bij het verstrijken ervan niet zijn ingevorderd, noch geannuleerd, noch geboekt als voor onbepaalde tijd uitgesteld, worden naar het volgend jaar overgedragen.

De naar het volgende jaar overgedragen rechten worden geboekt met de gelijkaardige, tijdens dat jaar vastgestelde rechten, ongeacht het jaar van oorsprong.

De vastgestelde rechten voortvloeiend uit huur van goederen of diensten, alsmede uit voorschotten of leningen, worden slechts op de rekening van uitvoering van de begroting geboekt ten belope van de opeisbare betalingen.

Art. 33. De ordonnanties van uitgaven die tijdens het begrotingsjaar door de ministers zijn gegeven, worden door de minister van Financiën geboekt ten laste van de begroting van dat jaar, tot 31 januari van het volgende jaar.

Art. 34. De niet gesplitste kredieten beschikbaar aan het einde van het begrotingsjaar worden naar het volgende jaar overgedragen en mogen aangewend worden vanaf het begin van dat jaar om elke uitgave te ordonnanceren die vastgelegd werd tijdens het voorbije begrotingsjaar. De niet gesplitste kredieten die naar het volgende jaar zijn overgedragen, worden gevoegd bij de overeenkomstige toelage van genoemd jaar. Het gedeelte van deze kredieten dat niet geordonnanceerd werd op 31 december van het betrokken jaar, wordt geannuleerd.

Art. 35. § 1. De gesplitste kredieten die beschikbaar zijn op het einde van het begrotingsjaar worden geannuleerd.

In geval van behoorlijk gemotiveerde noodzakelijkheid kunnen bepaalde kredieten echter worden overgedragen naar het volgende jaar volgens regels en voorwaarden vast te stellen door de Koning. In dat geval komen de op het einde van het begrotingsjaar beschikbare kredieten bij de overeenkomstige toelage van het volgende jaar en gaan zij daar in op.

§ 2. Ter goedkeuring van de kredietoverdrachten van een begrotingsjaar, gedaan ter uitvoering van artikel 34 en van dit artikel, wordt een wetsontwerp ingediend door de minister van Financiën vóór 31 augustus van het volgende jaar.

Art. 36. De minister van Financiën wordt gemachtigd om, naar gelang van de behoeften, een gedeelte van de fiscale ontvangsten aan te wenden voor de ter uitvoering van de wet gedane uitgaven uit hoofde van terugbetaling van directe of indirecte belastingen, nalatigheidsintresten en boeten, uitkering van het aandeel in deze ontvangsten dat toekomt aan de provinciën en de gemeenten, evenals aan elke andere publiekrechtelijke persoon, de internationale instellingen inbegrepen.

Art. 37. In afwijking van de artikelen 3 en 45 worden voor de door de minister van Financiën ten onrechte geïnde sommen op de begroting ambtshalve terugbetalingsfondsen geopend. Zij bevatten ramingen van de sommen die niet als rijksmiddelen zullen worden geboekt en waarover door de rekenplichtigen die de ontvangsten hebben gedaan, rechtstreeks op hun rekening wordt beschikt om overeenkomstig de geldende wetten en besluiten te voorzien in de terugbetaling van de ten onrechte geïnde sommen en de eraan verbonden nalatigheidsintresten.

Art. 38. In afwijking van de artikelen 3 en 45 worden voor de gedeelten van de opbrengst van belastingen, heffingen en stortingen die zijn toegewezen aan andere openbare overheden, op de begroting ambtshalve toewijzingsfondsen geopend. Ze vermelden de te innen sommen die niet als rijksmiddelen worden geboekt en die door de minister van Financiën rechtstreeks ter beschikking worden gesteld van de betrokken overheden, overeenkomstig de wetten en besluiten die er de toewijzing van regelen.

Art. 39. De door de minister van Financiën geboekte ordonnanties zijn betaalbaar gedurende vijf jaar, met ingang van de opening van het begrotingsjaar waartoe zij behoren.

Art. 40. § 1. De minister van Financiën staat de betaling van een ordonnantie niet toe dan wanneer daartegenover een door de wet geopend krediet staat of wanneer zij betrekking heeft op een betaling waarvoor machtiging is verleend bij een besluit door de Ministerraad aangenomen krachtens artikel 44.

Geen uitgave kan gedaan worden buiten zijn tussenkomst en zonder voorafgaand visum en de vereffening van het Rekenhof, behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen.

§ 2. In spoedeisende gevallen, wanneer de betaling niet kan uitblijven zonder dat er een ernstig nadeel uit voortvloeit, kan de ministerraad evenwel, op zijn eigen verantwoordelijkheid en met een met redenen omklede beslissing die hij tegelijkertijd aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ([#3](#)) en het Rekenhof verzendt, van dit Hof een voorlopig visum vorderen.

Wanneer door uitzonderlijke omstandigheden de Ministerraad niet tijdig kan bijeenkomen, wordt deze beslissing gezamenlijk genomen door de minister van Financiën en de minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft.

In zodanige gevallen beperkt het Rekenhof zijn voorafgaande controle tot het onderzoek van de juistheid van de schuldvordering en zendt het zijn opmerkingen onverwijld over aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ([#3](#)).

De Ministerraad dient binnen een maand na de beslissing, de voor de regularisatie van de uitgave vereiste wetsontwerpen in, zodat het Rekenhof een definitief visum kan verlenen.

Art. 41. Van de vaste uitgaven, zoals jaarwedden, abonnementen, pensioenen, wordt het bevel tot betaling opgemaakt door de Minister van Financiën op verzamelstaten die hem door de Ministeries overgezonden worden. Deze Ministeries doen aan het Rekenhof het bedrag kennen van de aanrekeningen die op elk artikel van de begroting ten gevolge van het opmaken van die staten moeten gedaan worden, en overeenkomstig die mededeling boekt het Rekenhof die uitgaven. De betalingen worden bij dit hof verantwoord vóór het sluiten van het dienstjaar.

De Minister van Financiën en de Minister tot wiens bevoegdheid het Verkeer en de Infrastructuur behoren, worden gemachtigd door middel van voorschotten te doen uitbetalen op de kas van de rekenplichtigen, onder voorbehoud van latere regeling en op de wijze als hierboven aangegeven:

1° de huishuren en de krachtens de huurovereenkomsten ten laste van de Staat gebrachte belastingen, steungelden en vergoedingen van alle aard welke, ter aanrekening op hun begroting verleend zullen worden aan personeelsleden in actieve dienst, aan gewezen personeelsleden en aan hun gezinnen alsook aan getroffen en van ongevallen en hun rechtverkrigenden;

2° de vergoedingen aan derden, getroffen door ongevallen waarvoor de Staat aansprakelijk wordt gesteld, alsook de verschillende kosten van de rechtspleging welke op deze ongevallen betrekking hebben;

3° de sommen die, door de onder hun ministerie ressorterende rekenplichtigen ten onrechte als budgettaire ontvangsten geboekt, teruggestort moeten worden.

Art. 42. Elke storting of zending in munt en andere waarden, gedaan in de kassen van de Staat, voor een openbare dienst, geeft aanleiding tot de afgifte van een ontvangbewijs met strook, waarop de bestemming van de storting vermeld wordt.

Dit ontvangbewijs is bevrijdend en geldt als rechtstitel tegenover de Staatskas.

Art. 43. Elke ontvangst van gelden in de openbare kassen, tot welke dienst die gelden ook behoren, geschiedt voor rekening van het Ministerie van Financiën, dat er het bedrag van centraliseert in de boeken en de comptabiliteit van de algemene Thesaurie.

Afdeling 2. Uitgaven buiten de Begroting

Art. 44. § 1. In dringende gevallen, veroorzaakt door uitzonderlijke of onvoorzienbare omstandigheden, kan de Ministerraad, bij gemotiveerde beraadslaging, machtiging verlenen tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven boven de limiet van de begrotingskredieten of, bij ontstentenis van kredieten, ten belope van het door de beraadslaging vastgesteld bedrag. De beslissing van de Ministerraad kan betrekking hebben op een machtiging die ertoe strekt het budgettaire vastleggingskrediet te verhogen zonder wijziging van het ordonnanceringskrediet, op een machtiging strekkende tot verhoging van het ordonnanceringskrediet zonder wijziging van het vastleggingskrediet of op een vastleggingsmachtiging verleend in de bepaling van de begrotingswet. De controleur der vastleggingen viseert de uitgavenvastleggingen en - ordonnanceringen die de beraadslaging toestaat.

De tekst van de beraadslagingen wordt onmiddellijk aan de Kamer van volksvertegenwoordigers [\(#3\)](#) en aan het Rekenhof medegedeeld. Eventueel doet dit laatste onverwijld zijn opmerkingen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers [\(#3\)](#) toekomen.

Met betrekking tot de uitgaven waarvoor bij de beraadslaging machtiging is verleend, kan het Rekenhof zijn visum weigeren indien de stukken tot staving van de schuldvordering bevestigen of doen blijken dat de voorwaarden bedoeld in het eerste lid niet vervuld zijn.

§ 2. De bij de beslissingen bedoelde machtigingen worden op gezette tijden of speciaal opgenomen in een wetsontwerp waarbij de nodige kredieten worden geopend.

Ten aanzien van de beslissing moet in de volgende gevallen een speciaal wetsontwerp worden ingediend

1. wanneer de beslissing betrekking heeft op een bedrag van ten minste 5.000.000,00 EUR (#5);

2. wanneer de beslissing machtiging verleent voor een uitgave van ten minste 500.000,00 EUR (#5), die ten minste 15 procent vertegenwoordigt van het krediet ten laste waarvan die uitgave wordt aangerekend.

Iedere uitvoering (vastlegging, ordonnanciering of betaling) van de beslissing wordt opgeschort tot het in alinea 2 bedoelde speciale wetsontwerp is ingediend.

Wanneer beslissingen achtereenvolgens betrekking hebben op hetzelfde artikel, worden de bedragen waarvoor zij machtiging verlenen, samengeteld voor de toepassing van deze bepalingen.

§ 3. Paragraaf 2 is niet van toepassing op de beslissingen die machtiging verlenen voor uitgaven waarvoor kredieten zijn uitgetrokken in een reeds ingediend wetsontwerp.

Paragraaf 2, tweede lid, is niet van toepassing wanneer de Ministerraad beslist bepaalde andere kredieten te blokkeren tot beloop van het in de beslissing vastgestelde bedrag; in de beslissing worden de geblokkeerde kredieten aangegeven.

§ 4. De Ministerraad verdeelt, in basisallocaties, de bedragen van de machtigingen die boven of naast de door de wet geopende kredieten worden verleend.

Artikel 18 is eveneens van toepassing op de in het eerste lid bedoelde basisallocaties.

Afdeling 3. De Begrotingsfondsen

Art. 45. § 1. In afwijking van artikel 3 kan een organieke wet begrotingsfondsen oprichten door voor uitgaven, waarvan zij het voorwerp vaststelt, sommige op de Rijksmiddelenbegroting aangerekende ontvangsten te bestemmen.

Deze fondsen kunnen niet worden gestijfd met kredieten van de algemene uitgavenbegroting.

§ 2. In de algemene uitgavenbegroting veranderen de kredieten voor de begrotingsfondsen naargelang van de overeenkomstige posten van de Rijksmiddelenbegroting aangerekende ontvangsten. Deze kredieten worden vermeerderd met het op het einde van het vorige begrotingsjaar overgedragen beschikbare krediet dat vanaf de aanvang van het begrotingsjaar aangewend mag worden. Deze bepaling geldt niet voor de overschotten van in § 4, tweede lid, bedoelde vastleggingsmachtigingen.

§ 3. De Rijksmiddelenbegroting en de algemene uitgavenbegroting vermelden respectievelijk de ramingen van de ontvangsten en uitgavenverrichtingen van de begrotingsfondsen. De uitgavenverrichtingen omvatten de in § 2 bedoelde kredieten die afzonderlijk volgens hun herkomst in de begrotingsdocumenten moeten worden uitgesplitst. Deze bedragen worden aangepast naar aanleiding van de begrotingscontrole bedoeld in artikel 19.

§ 4. Er mag geen vastlegging, noch ordonnanciering worden gedaan ten bezware van een begrotingsfonds boven het op dit fonds beschikbare krediet.

De in § 1 bedoelde organieke wet kan echter toestaan dat vastleggingen mogen worden aangegaan ten bezware van een in de wet toegestane vastleggingsmachtiging. In voorkomend geval geschieden de ordonnancieringen slechts tot beloop van het op dit fonds beschikbare krediet.

§ 5. De datum van de ordonnanciering is bepalend voor het begrotingsjaar waarop de uitgaven van de begrotingsfondsen betrekking hebben. De ordonnanties van betaling vermelden tevens de economische classificatie van de uitgaven.

§ 6. Behoudens het geval waarin een vastleggingsmachtiging van toepassing is, wordt om het voor vastlegging beschikbaar gedeelte van ieder begrotingsfonds te bepalen, rekening gehouden met de vastleggingen van de voorgaande jaren in zoverre die niet aangezuiverd of vernietigd zijn.

§ 7. De bepalingen van artikel 52 zijn van toepassing op de vastleggingsmachtigingen.

HOOFDSTUK III. CONTROLE OP DE UITGAVEN

Afdeling 1 : Administratieve en begrotingscontrole

Art. 46. De administratieve en begrotingscontrole wordt uitgeoefend door het ministerieel Comité voor begroting en de minister die de begroting onder zijn bevoegdheid heeft, bijgestaan door de inspecteurs van Financiën, die de functie vervullen van budgettaire en financiële raadgever van de minister bij wie zij geaccrediteerd zijn.

De nadere regels omtrent deze controle, zowel in het stadium van de voorbereiding als in dat van de uitvoering van de begroting, worden bepaald door de Koning, op voorstel van de Eerste Minister en van de minister die de Begroting onder zijn bevoegdheid heeft en op advies van de in Raad vergaderde ministers.

De Koning kan bij in ministerraad overlegd besluit de gevallen vaststellen waarin de handelingen die in strijd zijn met de regels van de administratieve begrotingscontrole van rechtswege nietig zijn.

Art. 47. Elke bestuurshandeling tot oprichting van definitieve of tijdelijke ambten, ofwel tot herziening der reglementsbepalingen betreffende de jaarwedden of uitkeringen voor het personeel, wordt door de betrokken minister ondertekend en door de minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort medeondertekend.

Afdeling 2. Controle van de vastleggingen

Art. 48. Controleurs van de vastleggingen letten er op dat de begrotingskredieten niet overschreden worden.

Deze controleurs worden, op voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort, door de Koning aangesteld. Zij worden rekenplichtig gesteld voor de vastleggingen aangegaan ten laste van de vastleggingskredieten bedoeld in artikel 7, § 2.

Art. 49. Van de goedkeuring van de contracten en overeenkomsten voor werken en leveringen van goederen of diensten, alsook van de besluiten tot toekenning van toelagen mag geen kennis worden gegeven vooraleer deze contracten, overeenkomsten en besluiten door de controleur van de vastleggingen geïnviseerd zijn.

De Koning kan, op voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort, de contracten en overeenkomsten alsook de besluiten tot toekenning van toelagen, waarvan het bedrag de door Hem bepaalde sommen niet overschrijdt, vrijstellen van het voorafgaand visum van de controleur der vastleggingen.

Art. 50. De ten laste van de begroting uitgevoerde ordonnanceringsen worden door de controleur der vastleggingen geïnviseerd, die er op let dat zij het bedrag van de vastleggingen waarop ze betrekking hebben niet overschrijden.

Art. 51. De controleurs van de vastleggingen mogen zich alle stukken, inlichtingen en ophelderingen doen verstrekken betreffende de vastleggingen en ordonnanceringsen.

Art. 52. De controleurs van de vastleggingen doen op gezette tijden aan het Rekenhof een met de verantwoordingsstukken gestaafde lijst toekomen van de vastleggingen ten laste van de vastleggingskredieten waarop artikel 7, § 2 en 45, § 7 betrekking hebben.

De jaarlijkse verzamelstaten van de vastleggingen worden door het Rekenhof afgesloten binnen de door de Koning bepaalde termijn.

Deze staten worden opgenomen in de rekening van uitvoering van de begroting.

..... [\(#2\)](#)

Art. 53. Geen tuchtstraf kan aan de controleurs van de vastleggingen opgelegd worden zonder voorafgaand advies van het Rekenhof.

Dit geldt eveneens voor elke maatregel, waarbij hun enig nadeel berokkend zou kunnen worden.

Dit advies moet gegeven worden binnen acht dagen na het overzenden van het dossier aan het Hof.

De tekst van het advies wordt overgenomen in het besluit dat de straf oplegt of de maatregel toepast; een afschrift van het besluit wordt zonder verwijl toegezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ([#3](#)) en aan het Rekenhof.

Art. 54. De Koning regelt op de voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort de wijze van boekhouding der betaalbaar te stellen uitgaven en bepaalt de vorm der periodieke rekeningen, alsmede het tijdstip van dezer toezending.

Afdeling 3. Controle op de aanwending

van de toelagen

Art. 55. Iedere toelage verleend door het Rijk of door een rechtspersoon, die rechtstreeks of onrechtstreeks door het Rijk gesubsidieerd wordt, daarin begrepen ieder door hen zonder interest verleend terugvorderbaar voorschot, moet aangewend worden voor de doeleinden, waarvoor zij verleend werd.

Iedere toelagetrekker is ertoe gehouden verantwoording te verstrekken over de aanwending van de ontvangen bedragen, tenzij de wet hem daarvan vrijstelling verleent.

Behalve wanneer een wets of verordeningsbepaling daarin voorziet, worden in iedere beslissing houdende toekenning van een toelage nauwkeurig de aard en de omvang van en de nadere regels omtrent de door de toelagetrekker te verstrekken verantwoording vermeld.

Art. 56. Door het aanvaarden van de toelage, verleent de toelagetrekker meteen aan het Rijk het recht om ter plaatse controle te doen uitoefenen op de aanwending van de toegekende gelden.

De Koning zorgt voor de organisatie en de coördinatie van de controle.

Art. 57. Tot onmiddellijke terugbetaling van de toelage is gehouden de toelagetrekker :

1° die de voorwaarden niet naleeft, waaronder de toelage verleend werd;

2° die de toelage niet aanwendt voor de doeleinden, waarvoor zij verleend werd;

3° die de in artikel 56 bedoelde controle verhindert.

Blijft de toelagetrekker in gebreke de in artikel 57 bedoelde verantwoording te verstrekken, dan is hij gehouden tot terugbetaling ten belope van het deel dat niet werd verantwoord.

De terugvordering kan overeenkomstig artikel 94 geschieden.

Art. 58. De uitkering van de toelagen kan worden opgeschort zolang de toelagetrekker voor soortgelijke toelagen, die hij voordien ontvangen heeft, verzuimt de in artikel 55 bedoelde verantwoording te verstrekken of zich aan de in artikel 56 bepaalde controle te onderwerpen.

Wordt een toelage per tranches uitgekeerd, dan wordt iedere tranche voor de toepassing van dit artikel als een afzonderlijke toelage beschouwd.

HOOFDSTUK IV. DE ORDONNATEURS EN DE REKENPLICHTIGEN

Art. 59. De inning van rijks gelden kan alleen geschieden door een rekenplichtige van de Staatskas en krachtens een wettelijk gevestigde titel.

Art. 60. De ambten van ordonnateur en van beheerder zijn onverenigbaar met dat van rekenplichtige.

Behoudens de bij de wet bepaalde uitzonderingen verkrijgt iedere ambtenaar aan wie enige verrichting van rijks gelden is opgedragen, de hoedanigheid van rekenplichtige, door het feit alleen dat de betrokken gelden tegen zijn kwitantie of zijn ontvangbewijs gestort zijn; geen verrichting met rijks gelden mag geschieden, geen openbare kas mag beheerd worden dan door een agent staande onder de bevelen van de minister van Financiën, door hem of op zijn voordracht benoemd, verantwoordelijk tegenover hem voor zijn beheer en aan de rechtsmacht van het Rekenhof onderworpen.

Art. 61. Geen titularis van een ambt van rekenplichtige der rijks gelden kan tot het uitoefenen van zijn ambt aangesteld worden, dan na te hebben doen blijken dat hij zijn eed afgelegd en zijn borgtocht gestort heeft, in de vormen en voor de overheden bij de wetten en verordeningen te bepalen.

Art. 62. Het is de rijksambtenaren die op grond van artikel 61 aan de verplichting tot borgstelling zijn onderworpen, toegestaan de storting van het bedrag in geld te vervangen door een hoofdelijke waarborg te verlenen door een vereniging die enkel met dit doel door hen is tot stand gebracht in de vorm bepaald bij artikel 63 en goedgekeurd bij koninklijk besluit.

Art. 63. De verenigingen opgericht met het oog op het onderwerp bepaald bij artikel 62 moeten de vorm aannemen van een coöperatieve vennootschap of een vereniging zonder winstoogmerk. Zij verliezen echter niet hun burgerlijk karakter.

Art. 64. De Staatskas heeft, overeenkomstig de wet van 15 september 1807, een voorrecht op de goederen van ieder rekenplichtige, kashouder, bewaarder of welke aangestelde ook, aan wie verrichtingen met rijks gelden zijn opgedragen.

Art. 65. Elke rekenplichtige, in wiens stortingen het Rekenhof valse waarden heeft vastgesteld wordt schuldenaar verklaard voor het bedrag ervan.

Art. 66. Elke rekenplichtige is aansprakelijk voor de invordering van de kapitalen, inkomsten, rechten en belastingen, waarvan de inning hem is toevertrouwd.

Alvorens decharge te verkrijgen voor de niet ingevorderde posten, moet hij doen vaststellen dat de niet invordering geenszins aan zijn nalatigheid te wijten is en dat hij te bekwamer tijd alle nodige maatregelen getroffen en de nodige vervolgingen ingesteld heeft.

Wanneer een rekenplichtige in ontvangst bezwaard is, en de verschuldigde doch nietingeschreven sommen uit eigen middelen bijgepast heeft, treedt hij van rechtswege in de vorderingen en voorrechten van de Staat ten laste van de schuldenaars.

Art. 67. Geen ontvanger, kashouder, bewaarder of welk aangestelde ook met het beheer van rijksgelden belast, kan decharge wegens diefstal van gelden krijgen, tenzij bewezen wordt dat zulks wegens overmacht geschied is, en dat de door de verordeningen opgelegde voorzorgen genomen zijn.

In afwachting van het arrest van het Rekenhof, en zonder daaraan afbreuk te doen, kan de minister van Financiën de voorlopige storting van de weggenomen of betwiste som gelasten.

Art. 68. Jaarlijks wordt op de begroting een afzonderlijke post uitgetrokken, waarop de aanrekening en regeling geschiedt van de verliezen voortkomende uit tekorten en buitengewone voorvallen.

De op de hierboven vermelde post aangerekende verliezen worden door de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en de domeinen in zijn registers opgetekend; die administratie neemt de vereiste maatregelen tot invordering ervan op de borgtochten en goederen van de schuldenaars.

Art. 69. Indien, gedurende vijf achtereenvolgende jaren te rekenen van de datum van het arrest van het Rekenhof, een wegens tekort of wegens enig geval van overmacht openstaande schuldvordering niet geïnd werd, wordt de onmogelijkheid van de inning door een proces verbaal vastgesteld, dat tot staving van de algemene rijksrekening zal overgelegd worden; een uitgifte van dat proces verbaal wordt bij de rekening van de rekenplichtige gevoegd, die met de invordering van het tekort is belast.

Art. 70. De ambtenaren, in het bijzonder en rechtstreeks belast met het toezicht op de rekenplichtigen en met het nazien van hun boekhouding, zijn aansprakelijk voor alle niet invorderbare tekorten, die mochten veroorzaakt zijn door verzuim bij het onderzoek van het beheer van de rekenplichtige, bij wie het tekort werd vastgesteld. Een met redenen omkleed koninklijk besluit bepaalt, op de voordracht van de minister van Financiën, het bedrag of het deel van het tekort waarvoor in dat geval de ambtenaar aansprakelijk gesteld wordt.

Art. 71. De ordonnateurs, door de minister gemachtigd voor het uitvoeren van de begroting, moeten rekening en verantwoording geven aan het Rekenhof over de betaalbaarstellingen van kredieten, waartoe zij zich verbonden hebben in strijd met enige wetsbepaling en waardoor de Staatskas benadeeld is.

De ordonnateur is alleen dan niet meer aansprakelijk wanneer hij, tot zijn rechtvaardiging, een bijzonder schriftelijk bevel van de minister kan overleggen, dat machtiging verleende tot de uitgaven en aan het betalingsbevel voorafging.

Art. 72. De ambtenaren van de algemene besturen belast met het bewaken, bewaren en gebruiken van het aan de Staat toebehorende materieel zijn verantwoordelijk voor het materieel en zij doen er jaarlijks rekening van aan het Rekenhof.

De rekeningen vermelden : de hoeveelheden en waarden in magazijn, wat is ingekomen, uitgegaan, afgeleverd om verbruikt, verkocht en als onbruikbaar afgewezen te worden, en de vernietigde hoeveelheden.

Van die verschillende omzettingen en veranderingen in dat deel van de dienst moet blijken uit processenverbaal.

Die ambtenaren zijn, evenals de rekenplichtigen der gelden verplicht tot het stellen van zekerheid ten voordele van de Staat.

Art. 73. Elke begrotings of thesaurieverrichting wordt geboekt op de rekening van een rekenplichtige.

Art. 74. Elke rekenplichtige legt, door toedoen van de minister van Financiën, rekening af aan het Rekenhof van de verrichtingen die hij gedaan heeft in de loop van het jaar waarvoor de rekening opgemaakt wordt.

De rekeningen worden aan het Rekenhof overgelegd vóór 1 maart van het jaar na dat waarvoor ze opgemaakt worden, onverminderd de termijnen vastgelegd voor de bij tekort, bij mutatie of bij het neerleggen van de rekenplichtige functies af te leggen rekeningen.

HOOFDSTUK V. DE REKENING VAN UITVOERING VAN DE BEGROTING

Art. 75. De rekening van uitvoering van de begroting bestaat uit tabellen met dezelfde onderverdelingen als de begroting.

Deze tabellen geven afzonderlijk op :

1° Voor de ontvangsten :

a) De ramingen;

b) De vastgestelde rechten;

- c) De aangerekende ontvangsten;
- d) Het verschil tussen de vastgestelde rechten en de aangerekende ontvangsten;
- e) De overgedragen rechten;
- f) De geannuleerde rechten of de rechten geboekt als voor onbepaalde tijd uitgesteld;
- g) Het verschil tussen de ramingen en de aanrekeningen;

2° Voor de uitgaven :

- a) De bij de wet geopende kredieten;
- b) De kredieten overgedragen van het vorig jaar;
- c) De aangerekende verrichtingen;
- d) Het verschil tussen de kredieten en de aangerekende verrichtingen;
- e) De kredieten beschikbaar aan het einde van het begrotingsjaar;
- f) De naar het volgend jaar overgedragen kredieten;
- g) De te annuleren kredieten.

Art. 76. Voor de uitgaven aangerekend op overgedragen kredieten of op ordonnanceringskredieten, vermelden de tabellen van de rekening van uitvoering van de begroting bovendien of die uitgaven betrekking hebben op prestaties verricht in de loop van het jaar waarvoor de rekening wordt opgemaakt, dan wel in de loop van de vorige jaren.

Art. 77. In de loop van de maand mei volgend op het einde van het begrotingsjaar geeft het Rekenhof aan de Kamer van volksvertegenwoordigers ... (#3) kennis van een voorafbeelding van de uitslagen van de uitvoering van de begroting, die aanleiding kan geven tot goedkeuring van een met redenen omklede motie tot voorlopige regeling van de betrokken begroting door de Kamer van volksvertegenwoordigers (#3).

In de loop van de maand oktober volgend op het einde van het begrotingsjaar dient de minister van Financiën bij de Kamer van volksvertegenwoordigers ... (#3) het wetsontwerp in houdende eindregeling van de begroting.

Art. 78. De ordonnantiën, die in de rekeningen aangeduid worden als nog te betalen zijnde bij het sluiten van een dienstjaar, en waarvan de betaling door regelmatig geopende kredieten toegestaan is, worden voldaan en als uitgave op de rekening van de Thesaurie geboekt, op het ogenblik waarop die betalingen plaats hebben, totdat de termijn van verval verstreken is.

Art. 79. De betalingen van uitgaven, die niet geregulariseerd zijn kunnen worden vóór het einde van de maand februari volgend op het begrotingsjaar worden afzonderlijk opgenomen rekening van uitvoering van de begroting van het jaar waarin ze zijn geordonnanceerd. Het ontwerp van wet houdende eindregeling van deze begroting bevat in voorkomend geval een bepaling die de verantwoording van de uitgave naar de rekening van een volgend jaar verwijst.

HOOFDSTUK VI. DE ALGEMENE REKENING VAN DE STAAT

Art. 80. De minister van Financiën maakt jaarlijks de algemene rekening van de Staat op.

Deze rekening omvat alle begrotings, vermogens en thesaurieverrichtingen, tot stand gekomen van 1 januari tot 31 december.

Ze bevat de samenvattende rekening van de verrichtingen van de Staat en de volgende toelichtende rekeningen :

1° De rekening van uitvoering van de begroting;

2° De rekening van de vermogenswijzigingen;

3° De rekening van de Thesaurie.

De algemene rekening van de Staat wordt aan het Rekenhof toegezonden vóór 30 juni van het jaar na dat waarop ze betrekking heeft.

Art. 81. De algemene toestand van de Staatskas op 31 december, samen met de voorlopige rekening van uitvoering van de begroting, wordt door toedoen van de minister van Financiën gedrukt. Hij wordt aan de leden van de Kamer van volksvertegenwoordigers ([#3](#)) uitgedeeld vóór 30 april van het volgende jaar.

Art. 82. De vermogensgoederen worden in de rekening der vermogenswijzigingen opgenomen voor de aanschaffingswaarde ervan.

De afschrijvingen en de andere rechtzettingen worden verricht en geboekt overeenkomstig door de Koning vastgestelde regels.

Art. 83. De wijzigingen van het vermogen van de Staat worden geboekt op de rekening van de vermogenswijzigingen, volgens door de Koning vastgestelde regels.

Het Rekenhof erkent door zijn visum de wettigheid en de juistheid van de verrichtingen die in deze comptabiliteit opgenomen worden en voortspruiten uit de begrotingsuitgaven of uit de buiten elke aanrekening op de begroting geconstateerde wijzigingen van het actief of van het passief.

Art. 84. De rekening van de vermogenswijzigingen geeft de wijzigingen op in het actief en het passief van de Staat.

Ze gaat vergezeld van de balans van de Staat, vastgesteld op 31 december.

Art. 85. De minister van Financiën maakt ten minste om de tien jaar een inventaris op van de bestanddelen van het vermogen van de Staat.

De te inventariseren activa en passivawaarden worden vastgelegd na advies van een commissie waarvan de leden door de Koning benoemd worden.

De balans van de Staat wordt met bedoelde waarden in overeenstemming gebracht.

Art. 86. Van het meubilair van de Staat wordt een beschrijvende inventaris opgemaakt.

Art. 87. De minister van Financiën wordt gemachtigd de onroerende domeingoederen van alle aard hetzij openbaar, hetzij uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden.

De minister van Financiën wordt gedeeltelijk gemachtigd om elk zakelijk onroerend recht te vestigen of te vervreemden.

Behoudens in geval van openbare verkoping of wanneer onteigening ten algemene nutte wettelijk is uitgevaardigd, moeten de vervreemdingen bedoeld in dit artikel en in de artikelen 88 en 89, die betrekking hebben op goederen waarvan de geschatte waarde 1.250.000,00 EUR ([#5](#)), te boven gaat, door de wetgever worden goedgekeurd.

Dit artikel geldt niet voor de beboste eigendommen, met uitzondering van die ten aanzien waarvan de onteigening om reden van openbaar nut is besloten of die worden geruimd, voor zover de laatstgenoemde verrichtingen de uitgestrektheid van het nationale bosdomein niet verminderen.

Art. 88. De ter uitvoering van de artikelen 87 tot 89 te verrichten vervreemdingen worden openbaar gemaakt door passende publiciteitsmaatregelen.

De personen die volgens de laatste kadastrale toestand, een principieel zakelijk recht bezitten op aan te vervreemden domeingoederen grenzende percelen, worden van de verrichting op de hoogte gebracht bij een ter post aangetekende brief, ten minste één maand vóór de zitdag van toewijzing of wanneer er geen toewijzing is, voor het verlijden van de akte.

Wanneer het te vervreemden domeingoed grenst aan een gebouw dat eigendom is van twee of meer personen, kan de kennisgeving geschieden door middel van alle publiciteit die vergelijkbaar is met die welke bedoeld is in het tweede lid.

De formaliteit van bekendmaking vervalt wanneer de verrichting geschiedt in het algemeen belang.

Art. 89. De voorwaarden van vervreemding of overdracht van de onroerende goederen die deel uitmaken van het patrimonium dat voor de behoeften van een ministerie noodzakelijk is, worden vooraf bepaald, in gemeen overleg tussen de minister van Financiën en de beherende minister.

De opbrengst van de vervreemding of van de overdracht van die onroerende goederen wordt ter beschikking gesteld van de minister die deze onroerende goederen beheert, met het oog op het herstel of de rationalisatie van het aan zijn beheer toevertrouwde onroerende patrimonium.

Art. 90. Een verslag betreffende de vervreemdingen verricht krachtens de artikelen 87 tot 89 wordt elk jaar aan de Kamer van volksvertegenwoordigers [\(#3\)](#) meegedeeld bij het neerleggen van het ontwerp van rijksmiddelenbegroting.

Art. 91. De rekening van de Thesaurie geeft de verrichtingen op, uitgevoerd om het evenwicht te behouden tussen de inkomsten en de behoeften van de Staat, alsook de omzet van aan derden toebehorende gelden en de andere financiële verrichtingen van de Staatskas.

Bij deze rekening gaat een tabel met de schommelingen en de stand van de staatsschuld in verband met de financiële en budgettaire verrichtingen.

Art. 92. In de loop van de maand oktober volgend op het einde van het begrotingsjaar, doet het Rekenhof de algemene rekening van de Staat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers [\(#3\)](#) toekomen met zijn opmerkingen.

Art. 93. De rekeningen van de instellingen van openbaar nut waarvan de verrichtingen bij het Rekenhof moeten worden verantwoord krachtens de wet, worden bij de algemene rekening van de Staat gevoegd.

De rekeningen van de instellingen bedoeld bij de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, en waarvan de verrichtingen niet bij het Rekenhof moeten worden verantwoord, worden door de minister van Financiën aan de Kamer van volksvertegenwoordigers [\(#3\)](#) medegedeeld in de loop van de maand augustus van het jaar na dat waarvoor die rekeningen worden opgemaakt.

HOOFDSTUK VII. INVORDERING VAN DE SCHULDVORDERINGEN

Art. 94. Elke aan de Staat of aan de Staatsinstellingen verschuldigde som waarvan de inning gevorderd wordt door de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen kan worden teruggevorderd bij dwangbevel.

Het bevel wordt uitgevaardigd door de ontvanger belast met de heffing; het wordt geïmprimeerd en uitvoerbaar verklaard door de directeur van het voornoemd bestuur en betekend bij exploitatie van een gerechtsdeurwaarder.

Art. 95. Met het oog op de invordering van nietfiscale schuldvorderingen door de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen, kan de minister of diens gemachtigde, onder de voor hem in elk speciaal geval te bepalen voorwaarden, uitstel van betaling toestaan voor de hoofdsom, gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de schuld in interesten verlenen en ermee instemmen dat de gedeeltelijke betalingen eerst op het kapitaal worden toegerekend.

In het geval waarin de toestand van de schuldenaar die ter goeder trouw is dat wettigt, gaat hij met hem dadingen aan indien de schuldeiser daarin toestemt.

HOOFDSTUK VIII. CESSIE EN INPANDGEVING VAN SCHULDVORDERINGEN OP DE BELGISCHE STAAT UIT HOOFDE VAN WERKEN EN LEVERINGEN

Art. 96 tot art. 99. [\(#1\)](#)

HOOFDSTUK IX. VERJARING VAN SCHULDVORDERINGEN

Art. 100. Verjaard en voorgoed ten voordele van de Staat vervallen zijn, onverminderd de vervallenverklaringen ten gevolge van andere wettelijke, reglementaire of ter zake overeengekomen bepalingen :

1° de schuldvorderingen, waarvan de op wettelijke of reglementaire wijze bepaalde overlegging niet geschied is binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan zij zijn ontstaan;

2° de schuldvorderingen die, hoewel ze zijn overgelegd binnen de onder 1° bedoelde termijn, door de ministers niet zijn geordonnanceerd binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het jaar gedurende hetwelk ze werden overgelegd;

3° alle andere schuldvorderingen, die niet zijn geordonnanceerd binnen een termijn van tien jaar te rekenen vanaf de eerste januari van het jaar van hun ontstaan.

Voor de schuldvorderingen die voortkomen uit vonnissen blijft evenwel de tienjarige [\(#4\)](#) verjaring gelden; zij dienen te worden uitbetaald door de zorg van de Deposito en Consignatiekas.

Art. 101. De verjaring wordt gestuit door een gerechtsdeurwaardersexploot, alsook door een schulderkenning van de Staat.

Het instellen van een rechtsvordering schorst de verjaring totdat een definitieve beslissing is geweest.

Art. 102. Onverminderd de toepassing van andere verjaringen of vervallenverklaringen, vastgesteld door het bijzondere ervoor geldende recht, vervalt aan de Staat het tegoed, dat hij voor rekening van derden onder zich houdt en waarvoor dertig jaar zijn verlopen nadat de laatste verrichting met derden zich voordeed of zonder dat een gegronde bevonden aanvraag tot teruggave of toewijzing ervan of tot de betaling van de vruchten, geldig werd ingediend.

De sommen die de Staat onder zich houdt, doordat hij ze niet heeft kunnen uitkeren aan de gerechtigden, blijven onderworpen aan de verjaringstermijn die geldt voor de schuldvorderingen welke door middel van die sommen moeten worden aangezuiverd.

Art. 103. De betaalstukken uitgegeven ter aanzuivering of terugbetaling van schuldvorderingen, sommen en tegoed genoemd in artikelen 100 en 102, worden waardeloos als de betaling ervan niet gevorderd wordt binnen een termijn van vijf jaar te rekenen vanaf de datum van de uitgifte ervan.

Het bedrag ervan vervalt voorgoed aan de Staat behoudens derdenbeslag of verzet; in dat geval wordt het, na het verstrijken van het vijfde jaar, te rekenen vanaf de datum van uitgifte van het betaalstuk, in de Deposito en Consignatiekas gestort, tot behoud van de rechten van degene aan wie het toekomt.

Art. 104. Derdenbeslag of verzet op sommen die door de Staat verschuldigd zijn of waarvan de betaling door hem uitgevoerd dient te worden, betekening van afstand of overdracht van genoemde sommen en alle andere kennisgevingen ertoe strekkende de betaling ervan stop te zetten of toe te wijzen ten gunste van een hiertoe behoorlijk gerechtigde derde, moeten, op straffe van nietigheid, gedaan worden in handen van de minister die de uitgave aanbelangt, of van de daartoe gedelegeerde ambtenaar, of in spoedeisende gevallen, in handen, hetzij van de ambtenaar van het ministerie van Financiën, gedelegeerd voor de uitvoering van de postrekeningverrichtingen, hetzij van de directeur van het Bestuur der Postchecks.

Art. 105. Een behoorlijk betekend derdenbeslag of verzet, dat betrekking heeft op de sommen, die door de Staat verschuldigd zijn of waarvan de betaling door hem dient te worden uitgevoerd, blijft slechts geldig gedurende vijf jaar te rekenen vanaf de datum van de betekening ervan, ongeacht de overeenkomsten, proceshandelingen of vonnissen betreffende dat derdenbeslag of verzet.

Als nochtans van deze overeenkomsten, proceshandelingen of vonnissen kennis wordt gegeven overeenkomstig artikel 104, blijven derdenbeslag en het verzet geldig gedurende dertig jaar te rekenen van de kennisgeving ervan.

Art. 106. § 1. Inzake wedden, voorschotten daarop en vergoedingen of uitkeringen, die een toebehoren van de wedden vormen of ermede gelijkstaan, zijn de door de Staat ten onrechte uitbetaalde sommen voorgoed vervallen aan hen die ze hebben ontvangen, als de terugbetaling daarvan niet gevraagd is binnen een termijn van vijf jaar te rekenen van de eerste januari van het jaar van de betaling.

De in het eerste lid vastgestelde termijn wordt tot dertig jaar opgevoerd, wanneer de onverschuldigde sommen zijn verkregen door bedrieglijke handelingen dan wel door valse of bewust onvolledige verklaringen.

§ 2. Om geldig te zijn moet deze vraag tot terugbetaling ter kennis van de schuldenaar gebracht worden bij een ter post aangetekend schrijven met vermelding van:

1° het totale bedrag van de teruggevraagde som met, per jaar, de opgave van de ten onrechte uitgevoerde betalingen;

2° de bepalingen in strijd waarmede de betalingen zijn gedaan.

Te rekenen vanaf de afgifte van de aangetekende brief kan het onverschuldigde bedrag gedurende dertig jaar worden teruggevorderd.

Art. 107. Geen verhaal kan worden genomen op de ordonnateur of op de rekenplichtige, die verantwoordelijk zijn voor een ten onrechte uitgevoerde betaling, waarvan de terugvordering onmogelijk is geworden krachtens de voorgaande bepalingen.

TITEL III. STAATSBEDRIJVEN

HOOFDSTUK I. INLEIDENDE BEPALINGEN

Art. 108. § 1. De staatsdiensten met een commercieel, industrieel of financieel karakter die door bijzondere wetten zijn aangewezen, worden onderworpen aan de bepalingen van deze titel. Ze worden "Staatsbedrijven" genoemd.

§ 2. De bepalingen van deze gecordineerde wetten, met uitzondering van de artikelen 30 tot 34 en artikel 115, en, in het algemeen, de wetten op de Rijkscomptabiliteit, zijn op deze bedrijven toepasselijk, voor zover deze titel of de afzonderlijke wet die ze aanwijst er niet van afwijken.

HOOFDSTUK II. BEGROTING

Art. 109. Voor elk Staatsbedrijf wordt een jaarlijkse begroting opgemaakt voor alle ontvangsten en alle uitgaven.

Het begrotingsjaar begint op 1 januari en eindigt op 31 december van hetzelfde jaar.

Art. 110. De begroting wordt onderverdeeld in drie secties die respectievelijk omvatten:

1° de gewone verrichtingen;

2° de vermogensverrichtingen;

3° de verrichtingen voor orde.

Art. 111. De ontvangsten wegens levering van goederen of diensten worden aangerekend op de begroting van het jaar waarin de levering geschiedt.

De andere ontvangsten worden aangerekend op de begroting van het jaar waarin de rechten ten gunste van de Staat zijn vastgesteld.

Art. 112. De uitgaven wegens levering van goederen of diensten worden aangerekend op de begroting van het jaar waarin de levering geschiedt.

De andere uitgaven worden aangerekend op de begroting van het jaar waarin de verbintenissen ten laste van de Staat zijn vastgesteld.

Art. 113. Voor de programma's van werken en van leveringen waarvan de uitvoeringstermijn meer dan twaalf maand belooft, bepaalt de begroting:

1° Het bedrag van de verbintenissen die tijdens het begrotingsjaar mogen worden aangegaan;

2° Het bedrag dat in de loop van het begrotingsjaar mag worden vereffend, ter aanzuivering van de zowel tijdens dat jaar als in de loop van de vorige jaren aangegane verbintenissen.

Jaarlijks worden in het begrotingsontwerp de raming van de totale prijs en de stand van uitvoering van de programma's opgegeven.

Art. 114. De begroting van de gewone verrichtingen mag niet limitatieve kredieten bevatten; deze worden als zodanig in de tekst van het krediet vermeld.

Art. 115. (#3) Het ontwerp van begroting van de staatsbedrijven wordt toegevoegd aan het ontwerp van algemene uitgavenbegroting.

De begrotingen van deze bedrijven worden door de Kamer van volksvertegenwoordigers goedgekeurd. De goedkeuring wordt verkregen door de aanneming van de betrokken bepalingen in de wet houdende de algemene uitgavenbegroting.

Art. 116. De ministers onder wier gezag de staatsbedrijven staan, mogen met betrekking tot de gewone verrichtingen overschrijvingen van kredieten doen.

HOOFDSTUK III. COMPTABILITEIT EN AFLEGGING VAN DE REKENINGEN

Art. 117. De comptabiliteit van de staatsbedrijven moet het mogelijk maken:

1° De uitvoering van de begroting en van de vastleggingen van de uitgaven te volgen;

2° De kostprijs van de diensten en van de producten alsmede het bedrijfsresultaat per bedrijfstak te berekenen.

Art. 118. De betrokken ministers stellen periodiek de financiële toestand vast van de staatsbedrijven.

Art. 119. § 1. Jaarlijks worden door de betrokken ministers voor de staatsbedrijven opgemaakt:

1° De rekening van uitvoering van de begroting;

2° Eén of meer bedrijfsrekeningen en een winst en verliesrekening;

3° Een balans gestaafd door de eindafsluiting der rekeningen.

§ 2. Bij de in § 1 bedoelde bescheiden wordt een uiteenzetting van de aangewende methodes en criteria om de lijst van de bestanddelen van het patrimonium aan te leggen en om deze te ramen en om tevens de afschrijvings- en vernieuwingsdotaties vast te stellen.

Art. 120. § 1. De rekeningen van de staatsbedrijven worden uiterlijk op 31 maart van het jaar na dat waarop ze betrekking hebben, aan de minister van Financiën toegezonden. De minister van Financiën legt ze vóór 30 april van hetzelfde jaar aan het Rekenhof over.

§ 2. De rekening van uitvoering van de begroting wordt in de vorm van een ontwerp van wet tot eindregeling van de begroting bij de Kamer van volksvertegenwoordigers ([#3](#)) ingediend uiterlijk in de maand september van het jaar na dat waarop ze betrekking heeft.

§ 3. De winst en verliesrekening en de balans worden aan het ontwerp van wet tot eindregeling van de begroting toegevoegd.

Art. 121. Op voordracht van de betrokken ministers en van de minister van Financiën stelt de Koning voor de staatsbedrijven de algemene en bijzondere regels vast betreffende:

1° De voorstelling van de begrotingen;

2° De comptabiliteit;

3° De periodieke toestandsopgaven.

HOOFDSTUK IV. CONTROLE

Art. 122. Op voordracht van de betrokken ministers en van de minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort, bepaalt de Koning nadere regels voor de controle uitgeoefend door de Inspecteurs van Financiën bij de staatsbedrijven, met inachtneming van de commerciële, financiële en industriële bedrijvigheid ervan.

Art. 123. De betrokken ministers en de minister tot wiens bevoegdheid de Begroting behoort organiseren de controle op de schrifturen van de boekhoudingsverrichtingen en van de vastleggingen van de uitgaven van de staatsbedrijven.

Art. 124. De rekeningen en de balans van de staatsbedrijven worden voorgelegd aan het Rekenhof, dat de comptabiliteitscontrole ter plaatse kan organiseren.

Het Hof mag zich te allen tijde alle staten, inlichtingen of toelichtingen doen verstrekken betreffende de ontvangsten en de uitgaven van de staatsbedrijven evenals betreffende de activa en de passiva ervan.

Art. 125. De uitgaven van de staatsbedrijven worden verevend en betaald zonder tussenkomst van het Rekenhof.

HOOFDSTUK V. REGELS VAN BEHEER

Art. 126. De voorwaarden waaronder de Staat het nodige kapitaal ter beschikking van de staatsbedrijven stelt, ofwel door inbreng in natura, ofwel door dotaties in contanten, worden door de wet vastgesteld.

De aanwending van het Staatskapitaal waarover de staatsbedrijven beschikken neemt een einde zodra dit kapitaal niet meer nodig is voor de statutaire activiteit van de bedrijven.

Art. 127. De betrokken ministers kunnen, met goedvinden van de minister van Financiën, leningen aangaan voor de eigen behoeften van de staatsbedrijven, voor zover zij er vooraf toe gemachtigd zijn door een wet.

Art. 128. In de staatsbedrijven worden een afschrijvingsfonds en een vernieuwingsfonds aangelegd.

Het afschrijvingsfonds wordt gestijfd door een jaarlijkse dotatie, berekend op grond van de aanschaffingswaarden van de kapitaalgoederen.

Het vernieuwingsfonds wordt gestijfd door een jaarlijkse dotatie, berekend op grond van het verschil tussen de vernieuwingsprijs en de aanschaffingswaarden van dezelfde kapitaalgoederen.

De betrokken ministers en de minister van Financiën bepalen in gemeen overleg de wijze van berekening van elk van beide fondsen.

Art. 129. In de staatsbedrijven mag slechts een reservefonds samengesteld worden krachtens een wet die het doel van deze fondsen, de wijze waarop ze gestijfd en aangewend worden, alsmede het maximumbedrag ervan bepaalt.

Art. 130. Onverminderd de toepassing van artikel 129 wordt het bedrag van het overschot of van het tekort bij het verstrijken van het jaar, naar gelang van het geval, in ontvangst geboekt op de rijksmiddelenbegroting, ofwel gedekt ten laste van de daartoe geopende kredieten op de begroting van het ministerie waartoe het staatsbedrijf behoort.

Art. 131. Voor leveringen en de diensten verstrekt door een staatsbedrijf ten bate van andere diensten van de Staat of van andere staatsbedrijven, is betaling verschuldigd; zulks geldt tevens voor de leveringen en de diensten aan dit bedrijf verstrekt door andere diensten van de Staat of door andere staatsbedrijven.

De betrokken minister mag in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen van het eerste lid, met goedvinden van de minister van Financiën.

Art. 132. De door de Staat gedragen lasten voor rekening van de staatsbedrijven worden erdoor terugbetaald, eventueel op een forfaitaire grondslag, waarover de betrokken ministers en de minister van Financiën in onderlinge overeenstemming te bepalen.

De uitgaven van algemeen bestuur voortvloeiende uit de controle van hun verrichtingen worden eveneens door de bedrijven terugbetaald.

Art. 133. Een bijzondere bepaling van de begroting kan de ministers machtigen, om ten behoeve van de staatsbedrijven, contracten en overeenkomsten te sluiten of aanbestedingen aan te gaan die een uitvoeringstermijn van meer dan twaalf maanden vergen.

Art. 134. De betrokken ministers en de minister van Financiën bepalen de algemene voorwaarden waaronder de contracten en overeenkomsten, door de staatsbedrijven gesloten voor werken en leveringen de betaling van voorschotten mogen bedingen, alvorens de dienst verstrekt en aanvaard is.

In afwijking van het bepaalde in de artikelen 111 en 112 worden de voorschotten aangerekend op de begroting van het jaar waarin ze betaald zijn.

Art. 135. De staatsbedrijven kunnen hun vorderingen innen in overeenstemming met het artikel 94.

De Koning wijst de ambtenaren aan, die gelast worden de vorderingen in te stellen, de dwangbevelen uit te geven, te viseren en uitvoerbaar te verklaren.

De betrokken ministers kunnen ook de administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen met deze invorderingen belasten.

HOOFDSTUK VI. THESAURIE EN DE REKENINGENCOURANT

Art. 136. De geldomzet van de staatsbedrijven geschiedt door toedoen van hun rekenplichtigen.

De rekenplichtigen houden de gelden in kas of in deposito bij het Bestuur der Postchecks.

Het reglement van elk bedrijf, goedgekeurd door de minister van Financiën, bepaalt het maximumbedrag van de gelden die de rekenplichtigen in contanten of in deposito bij het Bestuur der Postchecks mogen hebben.

De sommen boven dit bedrag worden in rekeningcourant bij de staatskas gedeponeerd.

In bijzondere gevallen kunnen de betrokken ministers, met goedvinden van de minister van Financiën, afwijken van het bepaalde in het eerste tot het vierde lid.

Art. 137. Wanneer de beschikbare middelen van de staatsbedrijven tijdelijk ontoereikend zijn, kan de minister van Financiën voorschotten verlenen, voor een termijn van hoogstens een jaar, ten laste van de algemene thesauriemiddelen, om de dringende uitgaven te dekken waarin hun begroting voorziet.

Art. 138. De rekeningencourant van geldomzet tussen de Staatskas en de staatsbedrijven kunnen een intrest afwerpen, in gemeen overleg vast te stellen door de minister van Financiën en de betrokken ministers.

HOOFDSTUK VII. BEPALINGEN IN VERBAND MET DE EERSTE BEGROTING

Art. 139. Bij de indiening van het eerste ontwerp van begroting van de staatsbedrijven maken de betrokken ministers en de minister van Financiën een openingsbalans op aan de hand van een inventaris van de bestanddelen van het vermogen, waarover elk bedrijf beschikt.

De te inventariseren activa en passivawaarden worden vastgelegd na advies van een commissie, waarvan de leden door de Koning aangesteld worden op voordracht van de betrokken ministers en van de minister van Financiën.

TITEL IV. STAATSDIENSTEN MET AFZONDERLIJK BEHEER (*)

Art. 140. De staatsdiensten, waarvan het beheer krachtens een bijzondere wet gescheiden is van het beheer van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, zijn onderworpen aan de bepalingen vast te stellen door de Koning, op voordracht van de ministers onder wie deze diensten ressorteren en van de minister van Financiën. Zij worden "Staatsdiensten met afzonderlijk beheer" genoemd.

Deze bepalingen moeten voorzien in:

1° Het opmaken en bekendmaken van een begroting en van rekeningen;

2° De controle van de rekeningen door het Rekenhof, die ter plaatse verricht kan worden;

3° Het houden van de uitgaven binnen de perken van de ontvangsten en van de goedgekeurde limitatieve kredieten;

4° De mogelijkheid om, vanaf het begin van het jaar, de bij het verstrijken van het vorige jaar beschikbare geldmiddelen te gebruiken;

5° De behandeling en de bewaring van de gelden en waarden door een tegenover het Rekenhof verantwoordelijke rekenplichtige;

6° Het houden van een vermogenscomptabiliteit en het opmaken van een inventaris van het vermogen;

7° De beperking in de tijd van de overdrachten waartoe machtiging is verleend.

TITEL V. AFSCHAFFING VAN DE FRANKGEDEELTEN

Art. 141. [\(#5\)](#)

TITEL VI. BIJZONDERE BEPALINGEN

Art. 142. In geval van mobilisatie worden de uitgaven voor de Rijkswacht aangerekend op de begroting van het ministerie van Landsverdediging waarvan het voorwerp overeenstemt met de aard der voorgenomen uitgave.

Art. 143. § 1. Wanneer sommige van de te hunner beschikking staande roerende of onroerende goederen opnieuw belegd kunnen worden en voor verkoop in aanmerking kunnen komen, moet de verkoop ervan geschieden met de medewerking van de Administratie van de Belasting over de toegevoegde waarde, registratie en domeinen en overeenkomstig de voorgeschreven vormen. De opbrengst van die verkopen wordt als ontvangst geboekt op de begroting van het lopende dienstjaar. Insgelijks worden als ontvangst op het lopende dienstjaar geboekt de teruggave aan de Staatskas van de sommen, die ten onrechte of bij vergissing, op de ministeriële ordonnantiën betaald zijn en, in het algemeen, alle gelden afkomstig van een bron die vreemd is aan de door de wetgeving toegestane kredieten, behoudens de uitzonderingen bepaald bij de verordeningen over het beheer van het leger en betrekking hebbend op de verkoop van de mest bij de bereden troepen, van de buiten gebruik gestelde kleding en uitrustingsstukken bij de korpsen der verschillende wapens, en van de voorraden die ten gevolge van onverwachte bewegingen van troepen op de voet van oorlog geen bestemming meer hebben.

§ 2. Dezelfde uitzondering is van toepassing op het beheer van het fonds van de buitengewone en onvoorziene inkomsten en uitgaven van de korpsen.

Bovendien worden de rekeningen van het fonds van de buitengewone en onvoorziene ontvangsten en uitgaven jaarlijks aan het Rekenhof voorgelegd.

§ 3. De buiten dienst gestelde voorwerpen, alsmede de afval van dieren en zaken, de bijproducten, enz., voortkomend van de intendancedienst en van de hospitaalinrichtingen van het leger, worden verkocht door toedoen van het ministerie van Landsverdediging, en de opbrengst ervan wordt in mindering gebracht van het bedrag der voor aankoop van voorwerpen, eetwaren, enz., aan te vragen gelden.

Hetzelfde geldt voor de diverse ontvangsten ten bate van de verschillende diensten der troepenkorpsen, van de instellingen die ressorteren onder het ministerie van Landsverdediging en onder de Rijkswacht; de ontvangsten als gevolg van de verkoop van mest, de verkoop van dode paarden, de verkoop van oude hoefijzers (Rijkswacht) en het aandeel in de sommen getrokken wegens deelneming van de militaire muziekkapellen aan feesten en concerten worden echter in de Staatskas gestort.

§ 4. De Koninklijke Militaire School behoudt de ontvangsten wegens de in haar laboratoria gedane ontleding en proeven.

§ 5. De sommen, die andere inrichtingen en diensten van het leger dan de hierboven genoemde ontvangen wegens werken en leveringen voor rekening van instellingen van het leger of van de Rijkswacht, van andere ministeries en van derden, worden in de Schatkist gestort. De waarde der overdrachten tussen inrichtingen en diensten welke onder eenzelfde begrotingsartikel voorkomen, wordt echter niet betaald; voor die overdrachten worden "facturen voor orde" opgemaakt welke niet hoeven te worden vereffend.

Art. 144. Alle betalingen of teruggaven, buiten de gelden toegestaan voor de algemene uitgaven van de Staat, geschieden op de speciale en bijzondere fondsen, opgericht voor de diensten waarop ze betrekking hebben, tot het bedrag van de te hunnen bate gedane invorderingen;

de ontvangsten en uitgaven van die aard worden voor order vermeld in de begrotingen en in de rekeningen; zij worden geregeld in de boekhouding van de Thesaurie, onder het toezicht van het Rekenhof.

Art. 145. De ministers leggen aan het Rekenhof over :

1° afschriften van de processenverbaal van aanbestedingen van houthak, van verhuring van eigendommen, verkoping van oogsten, van roerende voorwerpen, en andere titels van dezelfde aard;

2° uittreksels uit het bedrag van de kohieren van de directe belastingen;

3° en in het algemeen, alle andere bescheiden waaruit een door de Staat verkregen recht vastgesteld kan worden.

Art. 146. De geschriften en de boeken van de rekenplichtigen der rijks gelden worden op 31 december van elk jaar of bij het ophouden van de ambtsuitoefening afgesloten door de daartoe aangewezen ambtenaren.

De toestand van hun kas en van hun portefeuille wordt op dezelfde tijdstippen onderzocht en door een proces verbaal vastgesteld.

Art. 147. Wanneer de rekenplichtigen van de Staat terzelfder tijd ontvangers van openbare instellingen zijn, geschiedt het onderzoek van hun kas, door de rijksambtenaren, tegelijk voor al de diensten waarmede die rekenplichtigen zijn belast, onverminderd het toezicht en de controle van de provinciale of andere overheden.

Art. 148. Een algemeen reglement op de comptabiliteit zal door de zorg van de regering bekendgemaakt worden.

BIJLAGE I : INHOUDSOPGAVE

Titel I. Algemene Bepalingen

Titel II. Diensten van algemeen bestuur van de Staat

Hoofdstuk I. De begroting

Hoofdstuk II. De uitvoering van de begroting

Afdeling 1. Inkomsten en uitgaven van de begroting

Afdeling 2. Uitgaven buiten de begroting

Afdeling 3. Begrotingsfondsen

Hoofdstuk III. Controle op de uitgaven

Afdeling 1. Administratieve en begrotingscontrole

Afdeling 2. Controle van de vastleggingen

Afdeling 3. Controle op de aanwending van de toelagen

Hoofdstuk IV. De ordonnateurs en de rekenplichtigen

Hoofdstuk V. De rekening van uitvoering van de begroting

Hoofdstuk VI. De algemene rekening van de Staat

Hoofdstuk VII. Invordering van de schuldvorderingen

Hoofdstuk VIII. Cessie en inpandgeving van de schuldvorderingen op de Belgische Staat uit hoofde van werken en leveringen

Hoofdstuk IX. Verjaring van de schuldvorderingen

Titel III. Staatsbedrijven

Hoofdstuk I. Inleidende bepalingen

Hoofdstuk II. Begroting

Hoofdstuk III. Comptabiliteit en aflegging van de rekeningen

Hoofdstuk IV. Controle

Hoofdstuk V. Regels van beheer

Hoofdstuk VI. Thesaurie en de rekeningencourant

Hoofdstuk VII. Bepalingen betreffende de eerste begroting

Titel IV. Staatsdiensten met afzonderlijk beheer

Titel V. Afschaffing van de frankgedeelten

Titel VI. Bijzondere bepalingen.

Gezien om bijgevoegd te worden aan Ons besluit van 17 juli 1991.

BOUDEWIJN

Van Koningswege:

De Minister van Begroting,

H. SCHILTZ

De Minister van Financiën,

Ph. MAYSTADT

BIJLAGE 2 : CONCORDANTIETABEL

Decreet van 12 augustus 1807 Coördinatie

Art. 1 Art. 65

Wet van 15 mei 1846 Coördinatie

Art. 1, alinea 3 Art. 142

Art. 4 Art. 42

Art. 5 Art. 43

Art. 6 Art. 59

Art. 7 Art. 60

Art. 8 Art. 61

Art. 9 Art. 64

Art. 10 Art. 66

Art. 11 Art. 67

Art. 12 Art. 68

Art. 13 Art. 69

Art. 14 Art. 70

Art. 16 Art. 143

Art. 17 Art. 40

Art. 18 Art. 71

Art. 23 Art. 41

Art. 24 Art. 144

Art. 27 Art. 78

Art. 48 Art. 145

Art. 50 Art. 146

Art. 51 Art. 147

Art. 52 Art. 72

Art. 60 Art. 148

Wet van 7 mei 1912 Coördinatie

Art. 1 Art. 62

Art. 2 Art. 63

Wet van 20 juli 1921 Coördinatie

Art. 3 Art. 53

Art. 4 Art. 54

Art. 6 Art. 47

Wet van 31 mei 1923 Coördinatie

Art. 1 Art. 87

Art. 2 Art. 88

Art. 5 Art. 90

Wet van 22 december 1949 Coördinatie

Art. 3 Art. 94

Art. 4 Art. 95

Wet van 3 juli 1956 Coördinatie

Enig artikel Art. 141

Wet van 3 januari 1958 Coördinatie

Art. 1 Art. 96

Art. 2 Art. 97

Art. 3 Art. 98

Art. 4 Art. 99

Wet van 28 juni 1963 Coördinatie

Art. 1 Art. 1

Art. 2 Art. 2

Art. 3 Art. 3

Art. 4 Art. 4

Art. 5 Art. 5

Art. 6 Art. 6

Art. 7 Art. 7

Art. 8 Art. 8

Wet van 28 juni 1963 (vervolg) Coördinatie

Art. 9, § 1 Art. 9

Art. 9, § 2 Art. 10

Art. 9, § 3 Art. 11

Art. 9, § 4 Art. 12

Art. 9, § 5 Art. 13

Art. 9, § 6 Art. 14

Art. 9, § 7 Art. 15

Art. 9, § 8, alineaas 1 tot 3 Art. 16

Art. 9, § 8, alineaas 4 en 5 Art. 17

Art. 9, § 9 Art. 18

Art. 10, § 1 Art. 19

Art. 10, § 2 Art. 20

Art. 10, § 3 Art. 21

Art. 10, § 4 Art. 22

Art. 10, § 5 Art. 23

Art. 10bis, § 1 Art. 24

Art. 10bis, § 2 Art. 25

Art. 10bis, § 3 Art. 26

Art. 10bis, § 4 Art. 27

Art. 11 Art. 28

Art. 12 Art. 29

Art. 13 Art. 30

Art. 14 Art. 31

Art. 15 Art. 32

Art. 16 Art. 33

Art. 17 Art. 34

Art. 18 Art. 35

Art. 19 Art. 45

Art. 20 Art. 39

Art. 21 Art. 48

Art. 22 Art. 49

Art. 23 Art. 50

Art. 24 Art. 44

Art. 25 Art. 51

Art. 26 Art. 52

Art. 27 Art. 75

Art. 28 Art. 76

Wet van 28 juni 1963 (vervolg) Coördinatie

Art. 29 Art. 77

Art. 30 Art. 80

Art. 31, § 1 Art. 36

Art. 31, § 2 Art. 37

Art. 31, § 3 Art. 38

Art. 32 Art. 79

Art. 32bis Art. 46

Art. 33 Art. 108

Art. 34 Art. 109

Art. 35 Art. 110

Art. 36 Art. 111

Art. 37 Art. 112

Art. 38 Art. 113

Art. 39 Art. 114

Art. 40 Art. 115

Art. 41 Art. 116

Art. 42 Art. 117

Art. 43 Art. 118

Art. 44 Art. 119

Art. 45 Art. 120

Art. 46 Art. 121

Art. 47 Art. 122

Art. 48 Art. 123

Art. 49 Art. 124

Art. 50 Art. 125

Art. 51 Art. 126

Art. 52 Art. 127

Art. 53 Art. 128

Art. 54 Art. 129

Art. 55 Art. 130

Art. 56 Art. 131

Art. 57 Art. 132

Art. 58 Art. 133

Art. 59 Art. 134

Wet van 28 juni 1963 (vervolg) Coördinatie

Art. 60 Art. 135

Art. 61 Art. 136

Art. 62 Art. 137

Art. 63 Art. 138

Art. 64 Art. 139

Art. 65 Art. 140

Art. 66 Art. 73

Art. 67 Art. 74

Art. 68 Art. 82

Art. 69 Art. 80

Art. 70 Art. 81

Art. 71 Art. 84

Art. 72 Art. 85

Art. 73 Art. 86

Art. 74 Art. 91

Art. 75 Art. 92

Art. 76 Art. 93

Koninklijk besluit nr 5 van 18 april 1967 Coördinatie

Art. 1 Art. 55

Art. 2 Art. 56

Art. 3 Art. 57

Art. 4 Art. 58

Wet van 2 juli 1969 Coördinatie

Art. 5 Art. 89

Wet van 6 februari 1970 Coördinatie

Art. 1 Art. 100

Art. 2 Art. 101

Art. 3 Art. 102

Art. 4 Art. 103

Art. 5 Art. 104

Art. 6 Art. 105

Art. 7, §§ 1 en 2 Art. 106

Art. 7, § 3 Art. 107

Wet van 28 juni 1989 Coördinatie

Art. 1 Art. 3

Art. 2 Art. 9 t. 18

Art. 3 Art. 19 t. 23

Art. 4 Art. 24 t. 27

Art. 5 Art. 45

Art. 6 Art. 44

Art. 7 Art. 77

Art. 8 Art. 92

Art. 12 Art. 40

Art. 13 Art. 144

Art. 14 Art. 36 t. 38

Gezien om bijgevoegd te worden aan Ons besluit van 17 juli 1991.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Begroting,

H. SCHILTZ

De Minister van Financiën,

Ph. MAYSTADT

(*)Titel IV "Staatsdiensten met afzonderlijk beheer" heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993 (zie K.B. van 9 februari 1993 B.S. van 6.3.1993).

()De tekst van de "wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991" werd volledig hertijpt. Door de huidige bijwerking (verwijzing 3) werden een groot aantal artikelen gewijzigd.*
